

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6CdoR/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	6712220438
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6712220438.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky F.. K. N., narodenej X. N. XXXX, E., K.J. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom Humenné, Námestie slobody 25, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné F.. V. N., narodenému XX. M. XXXX, K. XXX, o určenie manželského výživného a iné, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14P/57/2012, o dovolaní osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. novembra 2023 sp. zn. 13CoP/51/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 22. mája 2018 č. k. 14P/57/2012-1468 výrokom I. uložil osobe, ktorá podľa návrhu je povinná platiť výživné (ďalej len „povinná osoba“) povinnosť platiť na výživu navrhovateľky manželské výživné v sume 100 Eur mesačne počnúc dňom 4. decembrom 2012 so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám do 3. apríla 2018. Podľa výroku II. zročné manželské výživné za obdobie od 4. decembra 2012 do 3. apríla 2018 v sume 3 922,58 Eur povinnému povolil zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach v sume 150 Eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku so splatnosťou vždy do 15.-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom III. konanie v časti o určenie manželského výživného pre navrhovateľku nad sumu 150 Eur mesačne do sumy 300 Eur mesačne od 1. februára 2017 zastavil. Podľa výroku IV. návrh navrhovateľky o určenie manželského výživného v zvyšujúcej časti zamietol. Výrokom V. protinávrh navrhovateľa voči osobe, ktorá je podľa protinávrhu povinná platiť výživné (ďalej len „povinná osoba“) o určenie manželského výživného v sume 75 Eur mesačne počnúc dňom 12. februárom 2013 zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol výrokom VI. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania o návrhu na manželské výživné a o protinávrhu na manželské výživné. Podľa výroku VII. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 14P/57/2012-442 z 28. októbra 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej

Bystrici č. k. 13CoP/14/2015-222 z 23. marca 2015.

2. V odôvodnení rozsudku (v bode 5.) uviedol, že: „Povinnej osobe bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 19.05.2018. Povinná osoba podaním zo dňa 20.05.2018, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 20.05.2018 súdu oznámila, že sa pojednávania nemôže zúčastniť zo zdravotných dôvodov. Dokladovala (č.l. 1438 spisu), že dňa 19.05.2018 sa podrobila lekárskeho vyšetreniu LSPP pre dospelých - Nemocnica Snina, s.r.o.. Nepožiadala však z tohto dôvodu o odročenie pojednávania. Súčasne namietala nedodržanie 5-dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie. Nepožiadala o odročenie pojednávania ani z tohto dôvodu. Okresný súd námietku povinnej osoby voči nedodržaniu 5 - dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie vyhodnotil za nedôvodnú. Z ustanovenia § 178 ods. 2 CSP vyplýva, že predvolanie na pojednávanie má byť doručené „spravidla“ najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má konať. Spravidla znamená, že táto lehota môže byť aj kratšia. Povinná osoba predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 19.05.2018. Posledný úkon, ktorý bol vo veci zo strany súdu vykonaný, bol výsluch povinnej osoby pred dožiadaným súdom, ktorým bol Okresný súd Malacky a ktoré sa uskutočnilo na žiadosť povinnej osoby. Po tomto úkone neboli zo strany súdu vykonané vo veci už žiadne úkony a ani nebolo doručené žiadne vyjadrenie druhej účastníčky konania, s ktorým by bolo nevyhnutné povinnú osobu oboznámiť. Navyše povinná osoba sa nezúčastnila na žiadnom z dovtedy nariadených pojednávanií. Všetky vyjadrenia včítane listín navrhovateľky, ktoré táto v konaní predložila, boli povinnej osobe doručené. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto túto námietku povinnej osoby vyhodnotil okresný súd za neopodstatnenú a vzhľadom aj na dĺžku prebiehajúceho súdneho konania vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, právneho zástupcu navrhovateľky a povinnej osoby.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. novembra 2023 sp. zn. 13CoP/51/2023 na odvolanie navrhovateľky a osoby, ktorá je povinná podľa návrhu platiť výživné odvolanie navrhovateľky proti výrokom I., II. a III. rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14P/57/2012-1468 z 22. mája 2018 odmietol a potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 14P/57/2012-1468 zo dňa 22. mája 2018 v napadnutých výrokoch I., II., IV., VI. a VII. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Osoba povinná platiť výživné v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Povinný namietal nesplnenie procesných podmienok, pretože v spore rozhodoval súd, ktorý nie je príslušný. Ďalej namietala, že dôvodom na rozhodnutie súdu bolo to, že rodičovské práva a povinnosti, resp. ich výkon k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva pokiaľ ide o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov a platenie výživného zo strany druhého rodiča, boli upravené v konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5P/27/2010, čo nie je pravda, pretože úprava styku maloletých detí so žalovaným v konaní o osobnej starostlivosti nebola urobená žiadna napriek jeho námietkam. Jediná úprava styku bola urobená podľa predstáv žalobkyne, a to až v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/169/2010, čím došlo k porušeniu čl. 7 ods. 2 CSP a rovnako tak urobil Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. 13CoP/14/2015. Ďalej z rozsudku vyplýva, že dôvodom rozhodnutia bolo aj to, že zmluva o poskytnutí úveru „mHYPOTÉKA“ reg. č. HHL039219358/2014 na úverovú čiastku 40 000 Eur je síce povinným podpísaná, avšak nie je datovaná, a teda nebolo preukázané jej uzatvorenie, pričom povinnému nebolo umožnené doložiť podpísanú zmluvu bankou na pojednávaní v jeho prítomnosti, lebo napriek chorobe okresný súd pojednával bez jeho prítomnosti. Ďalej namietal aj „nezistenie“ okresného súdu, že by priznanie manželského výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi.

5. Odvolací súd sa s námietkami osoby povinnej platiť výživné ako aj s dôvodmi, na základe ktorých napadnuté rozhodnutie vydal vysporiadal v bodoch 47. - 58. odôvodnenia rozhodnutia. Záverom dodal, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanoveniami § 378, § 219 ods. 3 CSP (a už vyššie uvedenými dôvodmi). S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia

prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolatelia ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva z 25. apríla 2002 č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. vo veciach vedených pod sp. zn. 5Cdo/218/2009, 3Cdo/51/2011, 3Cdo/186/2012 a 7Cdo/56/2011).

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP. V dovolaní namietal, že prvostupňový súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať mu jeho procesné práva, čo vidí v skutočnosti, že Okresný súd Zvolen nariadil pojednávanie na deň 22. mája 2018, ktorého sa dovolateľ nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov, pričom nemožnosť zúčastniť sa pojednávania preukázal vyšetrením na LSPP pre dospelých - Nemocnica Snina, k čomu doložil lekárske potvrdenie. Zároveň namietal nedodržanie 5-dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie vzhľadom na skutočnosť, že mu bolo doručené dňa 19. mája 2018. Súd vyhodnotil dôvod neúčasti dovolateľa na pojednávaní a jeho namietanie nedodržania zákonnej lehoty ako nedôvodné. Okresný súd Zvolen mal po namietnutí tejto skutočnosti pojednávanie odročiť na nový termín, ktorého sa dovolateľ mohol zúčastniť. Z predloženej lekárskej správy bolo zrejmé, že sa dovolateľ nemohol zo zdravotných dôvodov pojednávania zúčastniť. Krajský súd mal z predmetného dôvodu rozsudok okresného súdu zrušiť a nie ho potvrdiť. Dovolateľ spolu s ospravedlním svojej neúčasti zo zdravotných dôvodov namietol aj nedodržanie lehoty na prípravu. Uviedol, že ak procesná strana namietne nedodržanie lehoty na prípravu, je zrejmé, že žiada pojednávanie odročiť, nakoľko trvá na tom, že sa chce na pojednávanie adekvátne pripraviť. Iný záver sa z tejto námietky vyvodíť nedá, nakoľko je nelogické, aby procesná strana namietla, že nie je pripravená a zároveň by chcela pokračovať v pojednávaní. Dovolateľ chcel na predmetnom pojednávaní využiť svoje procesné práva a byť účastný pri vykonávaní dokazovania, resp. predkladať nové dôkazy. Ak sa však pojednávania nezúčastnil a namietol lehotu na prípravu, tak je zrejmé, že mal záujem využiť svoje právo a požadoval vytýčenie iného termínu pojednávania, ktorého sa bude môcť zúčastniť vzhľadom na zdravotný stav, a na ktoré sa bude môcť v zákonnej lehote pripraviť. Argument, že lehota 5 dní nie je obligatórna neobstoí, nakoľko v tomto konkrétnom prípade nešlo o jednoduchú vec a vzhľadom na rozsah dokazovania bola vhodná lehota nielen 5 dní, ale aj dlhšia lehota. Slovo spravidla nie je možné vykladať len tak, že lehota sa môže skrátiť, ale je potrebné ho vykladať aj spôsobom, že lehota má byť v odôvodnených prípadoch aj dlhšia. V tomto prípade je nesporné, že lehota mala byť minimálne 5 dní. Bol toho názoru, že ak navrhovateľka navrhla odročenie pojednávania a ak navrhol odročiť pojednávanie aj navrhovateľ (osoba povinná platiť výživné pozn. dovolacieho súdu), a to z objektívnych dôvodov, mal súd pojednávanie odročiť, resp. v zmysle § 163 ods. 1 CSP konanie prerušiť, nakoľko v zmysle tohto ustanovenia „Ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.“ Z uvedeného mal za to, že súd svojím konaním znemožnil dovolateľovi zúčastniť sa pojednávania a odňal mu jeho zákonné procesné práva, pričom táto výrazná vada konania nebola napravená ani v odvolacom konaní. V dovolaní ďalej namietal aj nevykonanie navrhovaných dôkazov. Navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súčasťou podaného dovolania bol aj návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý okrem konštatovania o tom, že dôvody na odklad vykonateľnosti sú špecifikované v podanom dovolaní a dôvodný predpoklad, že rozsudok odvolacieho súdu bude dovolacím súdom zrušený, bližšie neodôvodnil.

7. Navrhovateľka navrhla dovolanie odmietnuť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Dovolanie je v danom prípade podané vo veciach výživného plnoletých osôb. Konanie v takýchto veciach je od 1. júla 2016 (t. j. od nadobudnutia účinnosti súboru právnych predpisov, ktorými došlo k rekonštrukcii slovenského civilného procesu) upravené v Civilnom mimosporovom poriadku (zákon č. 161/2015 Z. z., dnes už taktiež v znení viacerých neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CMP“).

Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP, časť vety pred bodkočiarkou) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

10. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť (vo všeobecnosti) taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

13. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Pod pojmom nesprávny procesný postup je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, napr.: právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu (tu pozri napr. 2Cdo/105/2018, 5Obdo/17/2020).

15. Právo strany sporu, aby jej vec bola prejednaná verejne a v jej prítomnosti, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), nemožno chápať tak, že by súd nemohol (vôbec) konať a rozhodnúť v jej neprítomnosti, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená predovšetkým v ustanovení § 178 ods. 2 CSP, ktoré súdu ukladá predvolať stranu sporu alebo jej zástupcu na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Strana sa pritom na pojednávanie predvolá len vtedy, ak je

nevyhnutné vykonať jej výsluch, inak predvolá súd len jej zástupcu (§ 195 ods. 1 a 2 a § 178 ods. 1 CSP).

16. K odročeniu pojednávania je možné pristúpiť aj na návrh strany sporu alebo jej zástupcu. Aj v takom prípade ale platí, že odročenie pojednávania prichádza do úvahy len z dôležitého dôvodu, t. j. ak sa strana sporu alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôžu dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (tu pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, komentár k § 183).

17. Aktuálna právna úprava civilného procesu odročovanie pojednávania sa spája so sprísnenými podmienkami a výnimočnosťou odročovania, prostredníctvom reštriktívneho výkladu § 179 CSP (pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona). Ambíciou takejto úpravy je výrazne zredukovať aplikačné problémy súvisiace s dĺžkou súdnych konaní a tým prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie.

18. Odročenie pojednávania podľa CSP je viazané nielen na existenciu dôležitého dôvodu u strany alebo jej zástupcu, ale (kumulatívne) aj na nemožnosť spravodlivo od nich žiadať, aby sa nechali zastúpiť. Ak je dôvodom odročenia nepriaznivý zdravotný stav strany, možno vždy spravodlivo žiadať, aby bola zastúpená na ďalšom nariadenom pojednávaní inou osobou (§ 183 ods. 1, 2 CSP). Dôvod odročenia pojednávania je strana povinná súdu oznámiť bezodkladne (§ 183 ods. 3 CSP). Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania (§ 183 ods. 4 CSP).

19. Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav strany sporu alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára na lekárskom potvrdení, že daná osoba trpí nepriaznivým zdravotným stavom. Na preukázanie zlyhania zdravotného stavu znemožňujúceho osobnú účasť na súdnom pojednávaní nemusí byť vystavený doklad o práceneschopnosti, ale postačuje akékoľvek dôveryhodné lekárske potvrdenie preukazujúce takú závažnosť zdravotného stavu, pre ktorú sa konkrétna fyzická osoba skutočne nemôže dostaviť na súd a pojednávanie absolvovať. Uvedenú interpretáciu aproboval (vo svojom rozhodnutí I ÚS 226/2018) aj Ústavný súd SR.

20. Najvyšší súd už vo svojej staršej judikatúre uviedol, že dôležitosť dôvodov, ktorými účastník odôvodňuje žiadosť o odročenie pojednávania, ako aj včasnosť ich uplatnenia (§ 101 ods. 2 a § 119 ods. 1 a 2 OSP, t. j. Občianskeho súdneho poriadku - zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, účinného do 30. júna 2016 vrátane) posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie pojednávania. Aj keď účastník konania (dnes i strana) vo svojej žiadosti uvedie dôvod, inak spôsobilý viesť k záveru o odročení pojednávania, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak je účastníkom konania uplatnený k procesnej obštrukcii s cieľom bezdôvodného predlžovania občianskeho súdneho konania (1Obo/19/2014).

21. V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že dovolateľ doručil dňa 20. mája 2018 súdu prvej inštancie podanie označené ako „námietka nedodržania 5-dňovej lehoty prípravy na pojednávanie, Oznámenie neúčasti na pojednávaní dňa 22.05.2018, Predbežné vyjadrenie na základe výzvy súdu zo dňa 24.04.2018“, z ktorého obsahu vyplýva, že namietal nedodržanie päťdňovej lehoty prípravy na pojednávanie a zároveň, že sa pojednávania nemôže zúčastniť zo zdravotných ako aj finančných dôvodov. Z predmetného podania však výslovne nevyplýva, že by dovolateľ žiadal pojednávanie odročiť.

K podaniu doložil aj fotokópiu lekárskej správy z 19. mája 2018 preukazujúcej vyšetrenie na LSPP pre dospelých - Nemocnica Snina, s.r.o. Súd prvej inštancie námietku povinnej osoby voči nedodržaniu 5-dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie vyhodnotil za nedôvodnú. Konštatoval, že z ustanovenia § 178 ods. 2 CSP vyplýva, že predvolanie na pojednávanie má byť doručené „spravidla“ najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má konať. Spravidla znamená, že táto lehota môže byť aj kratšia. Povinná osoba predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 19. mája 2018. Posledný úkon, ktorý bol vo veci zo strany súdu vykonaný, bol výsluch povinnej osoby pred dožiadaným súdom, ktorým bol Okresný súd Malacky a ktoré sa uskutočnilo na žiadosť povinnej osoby. Po tomto úkone neboli zo strany súdu vykonané vo veci už žiadne úkony a ani nebolo doručené žiadne vyjadrenie druhej účastníčky konania, s ktorým by bolo nevyhnutné povinnú osobu oboznámiť. Navyše konštatoval, že povinná osoba sa nezúčastnila na žiadnom z dovtedy nariadených pojednávaní. Všetky vyjadrenia včítane listín navrhovateľky, ktoré táto v konaní predložila, boli povinnej osobe doručené. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto túto námietku povinnej osoby vyhodnotil okresný súd za neopodstatnenú a vzhľadom aj na dĺžku prebiehajúceho súdneho konania vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, právneho zástupcu navrhovateľky a povinnej osoby.

22. V okolnostiach posudzovaného prípadu je dovolací súd toho názoru, že postup súdu prvej inštancie neodporoval zneniu ustanovenia § 178 ods. 2 CSP. Dovolací súd uvádza, že povinnosťou súdu je postupovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (čl. 17 Základných princípov CSP) a zároveň je jeho oprávnením odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, prípadne vedú k nedôvodným prieťahom v konaní (čl. 5 Základných princípov CSP). Najvyšší súd zároveň uvádza, že na to, aby súd mohol odročiť pojednávanie z dôležitého dôvodu, bola osoba povinná platiť výživné (strana sporu) povinná v prvom rade požiadať súd o odročenie pojednávania, čo však neurobila. V neposlednom rade mala možnosť tento dovolací dôvod uplatniť v odvolacom konaní v rámci odvolacích námietok, čo taktiež nevyužila.

23. Dovolací súd so zreteľom k všetkým vyššie priblíženým úvahám preto dospel k záveru, že dovolateľ neopodstatnene namietal, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP]. Dovolateľ tak neopodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP, preto dovolací súd jeho dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol.

24. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP v spojení s § 52 CMP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.